

РЕШЕНИЕ

№ 654

гр. София, 29.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Мариета Райкова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8362** по описа за **2023** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба от полицейски орган - старши полицай при 02 Районно управление (РУ) на Столична дирекция на вътрешните работи, срещу Решение от 20.06.2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав, постановено по нахд № 7350/2023 г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, като постановен в нарушение на материалния закон.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрисконсулт П., която поддържа жалбата и развива подробни аргументи за незаконосъобразността на оспореното решение. Изразява искане за отмяна на решението на Софийски районен съд и постановяване на друго, с което да се потвърди заповедта за задържане. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба – В. Н. В., чрез процесуалния си представител адвокат К. оспорва касационната жалба и изразява искане същата да бъде приета за неоснователна, а решението на Софийският районен съд да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на разноски, на основание чл. 38, ал.2 от Закона за адвокатурата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за

неоснователност на касационната жалбата.

Административен съд София-град, VII-ми касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Със Заповед за задържане на лице № 2263з/1051/05.05.2023 г., издадена от старши полицаи при 02 РУ-СДВР, В. Н. В. е бил задържан на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, във връзка с данни за извършено престъпление (съмнение за притежание на наркотични вещества, във връзка с чл. 354а от Наказателния кодекс, хартиена свивка, съдържаща бяло вещество). В. В. е бил задържан на 05.05.2023 г. в 14:25 ч. и освободен на 06.05.2023 г. в 13:20 ч. Видно от протокол за обиск № 226п/19153 от 05.05.2023 г. от, при обиск на В. В. са били намерени: 1 бр. метален визитник с лого на Astra Zeneca, 1 бр. запалка, 1 бр. мъжки черен колан, 4 бр. ключове, 1 бр. кутия цигари марка KARELIA, отворена с 10 бр. цигари. Към материалите по делото е приложена докладна записка във връзка със задържането, която е в изцяло нечетлив вид.

С обжалваното решение Софийският районен съд е отменил процесната заповед за задържане, като се е позовал на събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства, въз основа на които е обосновал правен извод, че заповедта е незаконосъобразно издадена, в противоречие с материалноправните разпоредби.

Така постановеното решение е правилно. Изложени са подробни мотиви относно законосъобразността на оспорената заповед. Фактите по делото са обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност. Въз основа на правилно установената фактическа обстановка са направени обосновани изводи относно приложението, както на материалния, така и на процесуалния закон. Фактическите констатации и правните изводи формирани от първоинстанционния съд се споделят напълно от настоящата инстанция. Районният съд правилно е приел, че в акта е посочено правното основание за задържане на лицето, както и данните, индивидуализиращи задържаното лице. Касационната инстанция споделя извода, че липсва описание на фактическата обстановка, както и на обстоятелствата, при които задържаното лице е извършило някаква противообществена проява или престъпление. Това води до невъзможност за осъществяване на съдебен контрол за законосъобразност на заповедта за задържане. Преценка за законосъобразност на един административен акт е възможен само тогава, когато той съдържа минимални реквизити съгласно изискванията на АПК. В процесната заповед не е посочено фактическото основание за нейното издаване. Императивно предвиденото изискване за мотивираност на административните актове има за цел да не бъде нарушавано правото на защита на лицето, адресат на акта, както и да не бъде преградена възможността му да я организира.

Независимо че в настоящия случай административния орган действа при условията на оперативна самостоятелност, същият е следвало да изложи в заповедта какви са конкретните причини, обосноваващи необходимостта от задържане. В този смисъл е и т. 2 от Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на ВАС по д. № ТР № 4/2002 г., съгласно което липсата на мотиви във всички случаи е основание за отмяна на издадения административен акт.

Според трайно установената съдебна практика, мотивите на административния акт може да се съдържат най-късно в съпроводителното писмо, с което преписката е изпратена в съда, но видно от приложените по делото писмени доказателства, органът

не се е възползвал от тази възможност. Единственото писмено доказателство, приложено към административната преписка, което следва да съдържа изложение на фактичката обстановка е докладната записка, която е в изцяло нечетлив вид.

Задържането под стража на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 73 от ЗМВР за срок не по-дълъг от 24 часа представлява по смисъла на чл. 22 от ЗАНН принудителна административна мярка, която има за цел чрез задържането да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление, да продължи да извършва престъпление или да се укрие. За прилагането на процесната принудителна административна мярка не е необходимо да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК. Същата се предприема с цел започване на разследване срещу вероятния извършител на престъпление. Разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР предполага наличието на достатъчно данни по смисъла на чл. 207, ал. 1, вр.чл. 211, ал. 1 от НПК, от които да може да се направи основателно предположение, че конкретно лице е извършило престъпление. С други думи, данните следва да са налични преди постановяването ѝ, респ. преди задържането на лицето, а не да се установяват след това. В тази връзка, извършените в последствие процесуално-следствени действия, с цел събиране на данни за извършено престъпление от общ характер, както и последващо привличане в качеството на обвиняем по никакъв начин не биха могли да обосноват законосъобразността на действията на касатора. Обратното би довело по скоро до произвол при прилагането на мярката и необосновано задържане на лица, което противоречи на целта ѝ, която не е да се наложи наказание за установено по категоричен начин престъпление, а да се попречи на уличения в извършването на такова да се укрие или да извърши друго престъпление, или да осуети наказателно преследване. В случая не е ясно защо е задържано лицето, има ли достатъчно данни за негово участие в извършване на престъпление. За всеки конкретен случай на задържане установяването на данните е в тежест на административния орган и в случая това не е извършено. В разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е посочено, че правомощието за задържане на лице е при данни за извършено престъпление, а не се предвижда превантивно задържане за извършване на проверка за това извършено ли е или не престъпление. Предпоставките за налагане на законовата мярка, в случая данни, че лицето е извършило престъпление, следва да са налице към момента на задържането, а в конкретния случай, от страна на административния орган не са представени доказателства за връзката на задържаното лице с посоченото престъпление. В списъка на изетите от В. В. вещи липсват такива, чието притежаване е забранено. Посочената в заповедта хартиена свивка с бяло вещество не се споменава. Не е посочено по какъв начин е била установена, какви са били извършените от задържаното лице действия. Фактичките обстоятелства са оскъдно и непълно изложени в заповедта за задържане, а приложената докладна записка е нечетлива, поради което не може да се изведе обоснован извод относно действителната фактическа обстановка.

Задържането на В. Н. В. е извършено в нарушение на принципа за съразмерност, установен в чл. 6 от АПК. Задържането по чл. 72, ал. 1 от ЗМВР съставлява ограничаване на правото на свобода и съгласно чл. 5, § 1, б. „с“ от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи по изключение е приложимо с цел да осигури явяването на лицето пред предвидената в закона институция при обосновано подозрение за извършване на престъпление или когато обосновано е

призната необходимостта да се предотврати извършване на престъпление или укриване след извършване на престъпление. В конкретния случай задържането не се оправдава от никоя от тези цели. Самоличността на лицето е била установена и няма данни да се е укривало, с което да е осуетило явяването си пред компетентните органи. По делото не е установено със задържането на В. да е предотвратено или преустановено извършването на престъпление. Няма данни също така за опасност от укриване на лицето след извършване на престъпление.

По тези доводи и аргументи касационната инстанция приема, че решението на Софийски районен съд е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Съобразно изхода на спора и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА в полза на пълномощника на касатора - адв. В. П. К., Адвокатска колегия - Б. следва да се присъди адвокатско възнаграждение, в размер съгласно чл. 18, ал.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, тъй като защитата по делото е осъществявана безплатно, съгласно чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата.

По изложените съображения, Административен съд-София-град, VII-ми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 20.06.2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав, постановено по нахд № 7350/2023 г.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на адвокат В. П. К., Адвокатска колегия - Б. сума в размер на 500 /петстотин/ лева, адвокатско възнаграждение, на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата

Решението е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.